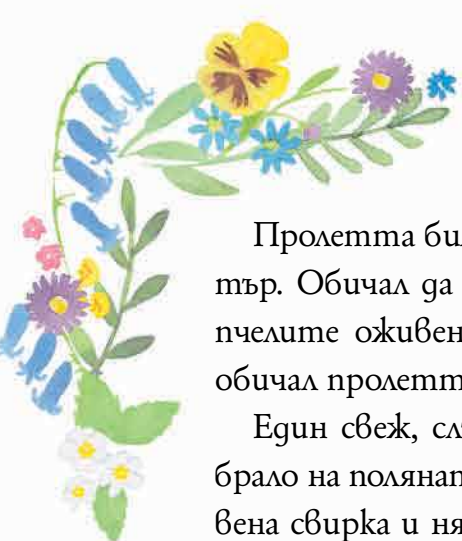

Пролетта била едно от любимите годишни времена на Питър. Обичал да подскача сред красивите цветя и да гледа как пчелите оживено жужат насам-натам. Най-много от всичко обичал пролетта, защото тогава бил неговият рожден ден.

Един свеж, слънчев следобед семейството на Питър се събрало на поляната за тържество. Подарили му прекрасна дървена свирка и няколко хрупкави репички, после поиграли на криеница, пели и танцували, докато дошло време за лягане.

- Това - помислил си Питър - е най-страхотният ми рожден ден досега!

За Зайчето Питър другото прекрасно нещо на пролетта бил Великден – особено търсенето на яйца в гората!

Питър бил много добър в криенето на яйца за сестрите си Флорси, Монси и Пухинка. Един Великден той скрил толкова много яйца за сестрите си, че те ги намирали на изненадващи места седмици след това!

След пролетта настъпило лятото, а Питър и Бенджамин ходели за горски ягоди за Майка Зайка, за да може тя да направи вкусно сладко.

В един особено горещ следобед двете зайчета седнали на една полянка и гледали как крилицата на красива пеперуда пърхат между ягодите и цветчетата.

Скоро коремчетата им започнали да къркортят и те си помислили, че няма да им навреди да хапнат няколко от сочните ягоди, които били набрали.

– Вкусно! – казал Питър, усмихвайки се.

Денят бил толкова хубав, че останали до по-късно под топлото слънце, хапвайки прясно набраните ягоди. Изведнъж се сетили, че са закъснели за вечеря! Втурнали се обратно към рътлинката възможно най-бързо.

Когато пристигнали, Майка Зайка хвърлила един поглед на празната им кошница, на пълните им коремчета и на мустачките им, които били лепкави от ягодовия сок, и се усмихнала. Сладкото ѝ щяло да почака.

Тук Майка Зайка направи пауза и се огледа. Питър се бе усмихнал, а Флорси, Монси и Пухинка се бяха доближили, слушайки разказа ѝ.

– Не спирай, мамо – помоли Питър. – Искам да чуя какво става по-нататък!

– Добре, мили мои, сгушете се – каза Майка Зайка.